

متن پرسش

سلام بر استاد عزیزم: چند سوال از محضر استاد شریف داشتم: ۱. استاد همانطور که نظر شما هم همین‌ها باید از تفکراتی که نسبت عالی‌ه با اهداف انقلاب اسلامی ندارند را با تئوری حذف سرنگون نکنیم. چون اگر ما فکری را در یک مقطع تاریخی توانستیم حذف کنیم، بدون شک اون فکر در آینده ای نه چندان دور خود را به ما تحمیل خواهد کرد، در صورتی که اگر با تئوری عبور با هر حزب و تفکر و فردی که همگون با افق‌های انقلاب اسلامی نیست برخورد کنیم قطعاً اون فکر در آینده انقلاب اسلامی دیگر جایگاه و ارزشی نخواهد داشت و همچنین موجب عدم ریزش نیروهای انقلابی خواهد شد، در صورتی که سیره معصومین و امام و رهبری غیر از این مسأله است. حال با توجه به این مسأله چگونه بعضی‌ها به این جمع بندی رسیده اند که احمدی نژاد را از صحنه سیاسی کشور دور کنند و هر کس و ناکس از چپ و راست و هر قبیله ای و بانندی علیه او شوند! خب دیگه همه متوجه اند بعضی‌ها به دنبال حذف جریان احمدی نژادی هستند و این قطعاً روند رو به جلوی انقلاب را با مشکل روبرو خواهد کرد! آیا بهتر نیست به او فرصت دهند تا مردم خود سرنوشت خود را رقم بزنند؟! آیا انقلاب این ظرفیت را ندارد که هر انحرافی را در خود هضم کند و اون رو در آینده به عنوان درس عبرتی برای جامعه قرار دهد؟! ۲. استاد من خودم معتقد به جذب حداکثری هستم و مفهوم انقلابی را یک مفهوم تشکیکی می‌دونم که اقل و اضعف این مسیر را هم نفی نمی‌کنم اما قطعاً نقدهای منصفانه و روشنگری‌های لازم را انجام میدم. در مورد بعضی‌ها که حرف روشن است و کار درست خود را انجام میدم اما در مورد بعضی‌ها ابهاماتی وجود داره که انسان می‌مونه واقعا چگونه اینها را نقد کنه که مجموعه نظام دینی زیر سوال نره و امید مردم خدشه دار نشه. نمونه اش اصولگرایان حزبی و قبیله‌گویی که حقا و انصافاً نمی‌توان مردم را متذکر ضعف‌های فکری این افراد نکرد! به نظر شما راه نقد این افراد چیه؟! گاهی اوقات احساس می‌کنم خطر این عزیزان بیشتر از اصلاح طلبان و لیبرال‌ها هست، چون به راحتی می‌توان خطر اونها را گوشزد کرد و به تدریج مردم را از آنها عبور داد. اما عبور دادن مردم از این افراد کار سخت و طاقت فرسایی هست، خصوصاً زمانی که بعضی افراد موجه ما را از نقد این افراد نهی می‌کنند!!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همان‌طور که متذکر هستم حذف افکار و افرادی که معاند نظام اسلامی نیستند، کاملاً به ضرر نظام است. می‌ماند دادن مسئولیت اجرایی کشور به افراد که در این مورد نباید

ریسک شود. ۲. تنگ‌نظری، خطر بزرگی است و باید آن را نقد کرد و افراد را متوجهی سعه‌ی صدر نمود.
موفق باشید